

tution har hidtil havt 3,000 Kr.; Flertallet foreslaar 3,200 Kr. med Alderstilling saaledes, at denne Embedsmand, der er ansat den 1ste April 1872, altsaa strax foruden 200 Kr. høiere Løn tillige faar Alderstilling af 400 Kr., og til næste Mars 1ste April atter 400 Kr. Nu har vel vedkommende Embedsmand Pension fra en tidligere Stilling, men det kommer aabenbart ikke Udvalget nærmere ved, og ialtsald er det givet, at hans Stilling i det Hele i og for sig, hvad Lønningen angaar, bliver betydelig bedre. Flertallets Forslag gaar jo nemlig endvidere ud paa at lade ham faae Kongelig Ansættelse og Pension — og da denne Pension efter Lovforslagets § 4 endogsaa skal regnes fra 1ste April 1872, har han altsaa en saa betydelig Pensionsret, at, skulde der tilføde ham Noget, saa at han maatte gaa af om et Aars Tid, vil han dog have Halvdelen af sin Lønning i Pension — samt endelig Embedsbolig, overfor hvilken Flertallet kun gjør den Begrændsning, at han ligesom andre Embedsmand skal holde Boligen vedlige indvendig — og man vil ikke her kunne gjøre gjældende, hvad man saa stærkt har gjort gjældende idag med Hensyn til Fyrbetjentenes Boliger, thi i Kjøbenhavn kan man let faae Gaandværkere, og desuden er Boligen ganske ny, saa at der neppe i den nærmeste Aarsrække kan være Tale om Reparationer af videre Betydning. Altsaa, denne Embedsmand faar et betydeligt Tillæg til sin Lønning, faar saa at sige kvalificeret Pensionsret, og endelig har han Fri-bolig. Hvad hans Underordnede angaar, da have disse hidtil havt 2,000 Kr. Flertallet foreslaar at lade dem begynde med 1,800 Kr. og give dem et Alderstilling af 200 Kr. hvert 5te Aar. Hvor længe disse Folk have været ansatte, vides ikke, men muligvis vil den Ene eller maasse Begge begynde med Alderstilling, saa at sølgelig deres Løn vil blive større end nu, og Flertallet er altsaa ogsaa paa dette Punkt meget moderat. Jeg skal foreløbig indstraffe mig til at anbefale Flertallets Forslag, og ikke indlade mig videre paa Sagen, før jeg har hørt, hvad Andre maatte have at sige derimod.

Ingerslev: Jeg skal paa Mindretallets Vegne tillade mig nogle faa Bemærkninger om dette Lovforslag, men jeg skal beslutte mig paa at gjøre det i al Korthed. Jeg skal sige, hvorfor jeg ikke lægger saa overordentlig stor Vægt paa dette Forslag i Sammenligning med det foregaaende Lovforslag. Som ærede Medlemmer ville se, omfatter Lovforslaget kun tre Personer, nemlig Bestyreren og to Underbestyrere. Underbestyrernes Antal kan maasse senere blive forøget, men det er dog en meget lille Lønningssæt, hvorom der her er Tale. Hidtil have Lønningerne været ordnede paa de aarlige Jinantslove, og det, som her foreslaas, er altsaa at gaa over til en lovmæssig Ordning. Dette er i og for sig rigtigt og hel-

digt, men jeg vil dog sige, at, naar man ikke derved kan komme til en nogenlunde heldig og sikker Ordning, saa sætter jeg ikke saa særdeles megen Pris paa, at de Vedkommende gaa over paa et særligt Lovforslag istedetfor at blive staaende paa Jinantsloven, thi jeg vil ganske ærlig sige, at jeg anser det for langt lettere at komme til, hvad jeg finder at være en nogenlunde passende Ordning af Forholdet, naar Jinantsubvalget har med Sagen at gjøre, end naar Lønningsudvalget har med den at gjøre. Jeg har den Ære at sidde i begge Udvalgene, og det er mit Skjøn, at jeg langt hellere vil have en Sag afgjort gennem Jinantsubvalget end gennem Lønningsudvalget. Kunne vi derfor ikke faae Loven vedtagen usforandret, saa er Ulykken ikke saa stor, thi saa vider vi, at disse Embedsmand blive staaende med deres nuværende Honorarer. Jeg vilde dog selvfølgelig sætte Pris paa, at man vedtog Lovforslaget. Flertallet har tiltraadt Forslaget om, at Bestyreren bliver pensionsberettiget, og dette Forslag tiltræde vi selvfølgelig ogsaa. Jeg finder det passende, at en Mand, der staar i Spidsen for et saabant Institut, bliver kongelig Embedsmand, og Instituttet har jo nu udviklet sig saaledes og faaet en saadan Betydning, at man ikke kan ønske Andet, end at Vilkaarene for Bestyreren ogsaa iøvrigt maa blive passende. Den ærede Ordfører besatte sig egentlig mere med den nuværende Bestyrers Stilling end med Lønningen i og for sig, og han kom til det Resultat, at Lønningen kunde passe for den nuværende Bestyrer, fordi han strax vilde faae Alderstilling. Der maa jo imidlertid ogsaa tages Hensyn til, om Lønningen ogsaa er passende for denne Stilling, og dette synes jeg er Tilfældet med den af den høitærede Minister foreslaaede Lønning, men derimod ikke med den af Flertallet foreslaaede Lønning. Vi have været villige til at komme de Herrer imøde, men da de ikke have villet imødekomme os, saa have vi troet at maatte anbefale den høitærede Ministers Forslag til usforandret Vedtagelse. Jeg skal bemærke til den ærede Ordfører, at jeg tror, at han er i Vilbærelse, naar han antager, at Bestyreren for det meteorologiske Institut vil faae to Alderstilling, hvis dette Forslag bliver vedtaget. Jeg tror ikke, at dette vil blive Tilfældet, medmindre det udtrykkelig bliver bestemt i Loven, at hans Pensionsret skal regnes fra den Tid, da han blev ansat ved Instituttet (Ordføreren: Det staar i selve Lovforslaget). Det kan være, at min Bemærkning er overflødig, men ialtsald mener jeg dog, at man maa være opmærksom herpaa. Lønningen til Bestyreren tror jeg, at den høitærede Minister i og for sig har ansat passende, og her er der jo ikke Tale om store Spræng. Dette gjælder i endnu høiere Grad om Lønningerne for Underbestyrerne, thi der er jo den Besynderlighed tilføde, at de nuværende Underbestyrere — af hvilke den ene